

Anklagemyndigheden vil også modtage sø-ulykkesrapporten ledsaget af en vurdering fra Søfartsstyrelsen, om hvorvidt der måtte være sket overtrædelser af søfartslovgivningen.

Spm. nr. S 3035

Til socialministeren (19/6 2000) af:

Yvonne Herlov Andersen (CD):

»Finder ministeren det rimeligt og i overensstemmelse med intentionerne bag udformningen af servicelovens § 97, stk. 1, at man for at få bevilget et hjælpemiddel kan være tvunget til først at lade sig underkaste en operation, da behandlingsmulighederne ellers ikke er udtømte, og vil ministeren oplyse, hvilke vurderinger af f.eks. indgrebets karakter og de eventuelle udsigter til ubehagelige følger virkninger der ligger til grund, før man påtvinger folk at lade sig operere?«

Begrundelse

I forbindelse med støtte til hjælpemidler efter servicelovens bestemmelser, kan man nægtes hjælp, hvis myndighederne mener, at behandlingsmulighederne ikke er udtømte. Ved behandlingsmulighed forstås ifølge konkrete afgørelser også operative indgreb, tilsyneladende uden vurdering af risiko og udsigter og uden hensyn til den pågældende persons ønsker om at lade sig underkaste operation. Selv den mest banale operation er forbundet med en risiko, alene den nødvendige bedøvelse kan forårsage dødsfald. Efter spørgerens opfattelse er der tale om en risiko, som den enkelte bør have frihed til at vælge fra uden social straf.

Svar (28/6 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen): Efter servicelovens § 97 yder kommunen støtte til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpemidlet i væsentlig grad kompenserer for eller afhjælper den nedsatte funktionsevne og derved i væsentlig grad letter den daglige tilværelse i hjemmet eller er nødvendig for at ansøgeren kan udøve et erhverv.

Det er således en betingelse, at funktionsevnenedsættelsen er varig og dermed ikke kan forbedres væsentlig ved behandling eller optræning. Kommunen kan som led i sagsbehandlingen anmode om undersøgelse hos en læge eller indlæggelse til observation og behandling, med henblik på at få fastslået om funktionsevnenedsættelsen er varig.

Personer, der søger om eller får støtte, har pligt til at medvirke til at få de oplysninger frem, som er nødvendige for at afgøre hvilken hjælp, de er berettiget til.

Det forudsættes, at i sager hvor ansøgers lidelse er stationær, bør der ikke indhentes fornyet materiale om helbredsforhold.

For så vidt angår udnyttelse af behandlingsmuligheder, er det efter Den Sociale Ankestyrelses praksis, almindeligt antaget, at mindre og helbredende indgreb, der er lægeligt anbefalet, vil ansøgeren ikke være berettiget til at modsætte sig. Der er derimod ikke pligt til at underkaste sig undersøgelser eller behandlinger, der kan medføre fare for liv eller førtilighed.

Spm. nr. S 3080

Til finansministeren (21/6 2000) af:

Margrete Auken (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at ekstraudgifter som følge af arealstriden mellem DSB og Ørestadsselskabet/Frederiksbergbanen vil beløbe sig til 287 mio. kr. ifølge selskabets egne opgørelser?«

Begrundelse

Der henvises til forsideartiklen i Information tirsdag den 20. juni 2000.

Svar (30/6 2000)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg har forelagt spørgsmålet for trafikministeren, der svarer følgende:

»Ja, jeg kan bekræfte, at dette ifølge selskabets egen opgørelse af 22. marts er tilfældet, jf. i øvrigt svaret på spørgsmål S3081.

Det skal tilføjes, at Ørestadsselskabet efterfølgende (den 3. april 2000) har ændret vurderingen vedrørende aftalens punkt 4 fra et tab på